Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

transeat ame calix iste. Quis hoc dixit? Que potestas?
que infirmitas? Audite q̃ dicit. Potestatē habeo po
nendi animā meā. & potestatē habeo iterū sumendi
eā. Nemo tollet eā ame. si; eā pono ego. & iterū sumo
eam. Hec potes tas tristis erat quando faciebat
qd̃ nō faceret si uoluisset. potestate enī fec nō cōditione
quia ipse uoluit. nō q̃a iudeus. o. u. potuit. Transfi
guraunt in se g̃ infirma m̃bra. sic. corporis sui. &
forte de illis dictū est. q̃ seminant in lacrimis in gaudio
metent. id ē de infirmiorib̃. Non enī in lacrimis seminā
unt ille ipsi xpi magni pco quando dicebat. ego enī
iam immolor. & tempus meę resolutionis instat. bonū
certamen certaui. cursū consumaui. fidē seruaui.
de cetero supest mi corona iusticię. Corona de manu
pulis. Supest inquit mi corona iusticię. quā reddet
mi dns in illa die iust̃ iudex. Quasi diceret. Reddet
mi messem. cū me ipsū impendo sementē. Hec uerba
quantū intellegimus fis. exultantis fē. nō plorantis.
Nunqd̃ quando ista dicebat in lacrimis erat. Nonne similis
erat hilari datori quē diligit ds. Ad infirmos g̃ re
feramus hec uerba. ut nec ipsi desperent. q̃ in lacrimis
seminaruit. q̃a & si seminaruit in lacrimis. transiet do
lor & gemitus. transit tristicia cū fine. & uenit letitia
sine fine. Neruntam̃ kmi audite quom̃ mi uidetur ad
omis pertinere qd̃ dictū ē q̃ seminant in lacrimis i gaudio